

zdravou, mohlo působiti tak, že u ní nastal stav pathologické opilosti, takže si svého jednání nebyla nebo nemohla býti vědoma. Takový stav, třebaš nespadá právě pod § 2 b) tr. zák., rovnal by se s hlediska přičetnosti úplnému opilství podle § 2, písm. c) tr. zák. Výtka ta je tím spíše oprávněna, ježto rozsudek neuvádí pro zjištění zlého úmyslu obžalovaného vůbec žádných důvodů a subjektivní stránkou se takto vůbec nezabývá, a přijde tu v úvahu, zda stěžovatel nechtěl snad jen překaziti, by jeho bratr Václav nebyl od strážníka obuškem uhozen a ho tak brániti, jak se zodpovídá. Bylo proto zmateční stížnosti vyhověti, napadený rozsudek zrušiti a věc vrátiti soudu první stolice, by ji znovu projednal a rozhodl.

Čís. 3359.

Trestní řízení má a musí směřovati k tomu, by pravda a spravedlnost přišly pokud možno nejspolehlivěji k platnosti a jen s tohoto hlediska lze vykládati formální předpisy trestního řádu.

I když v protokole o hlavním přelíčení není zmínky o tom, že byl písemný průvodní návrh při něm opakován, jest dán dostatečný podklad pro uplatnění zmatku čís. 4 § 281 tr. ř., je-li z jiných pomůcek (z důvodů rozsudkových) zřejmo, že návrh přišel při hlavním přelíčení na přetřes.

(Rozh. ze dne 22. prosince 1928, Zm I 576/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku zemského trestního soudu v Praze ze dne 14. srpna 1928, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem zprznění podle § 128 tr. zák., zrušil napadený rozsudek a věc vrátil soudu první stolice, by ji znovu projednal a rozhodl.

Důvody:

Zmateční stížnost uplatňuje důvody zmatečnosti podle čís. 4, 5, 9 a) a 10 § 281 tr. ř. Zmatek podle čís. 4 § 281 tr. ř. shledává v tom, že soud nepřipustil důkaz navržený obhajobou, by byl slyšen P. K., farář v B., jako svědek o tom, že si matka dítěte Františky W-ové sama stěžovala u něho na svoji dceru, že jest lhavá a nemluví pravdu. Zmateční stížnost má za to, že by výsledkem svědka byla vyvrácena výpověď svědkyně W-ové st., která tvrdila, že si u faráře nestěžovala, a otřesena i zpráva obecné školy v B., v níž se prohlašuje W-ová ml. za pravdomluvnou a důsledkem toho, že by byla seslabena věrohodnost obou svědkyň W-ové st. i ml., na níž se zakládá odsuzující rozsudek. V protokole o hlavním přelíčení není sice zmínky o tom, že byl písemný návrh obhájcův obhajobou při hlavním přelíčení opakován. Je pravda, že bdíti nad úplností protokolu, jest především věcí obžalovaného a jeho obhajoby; jisto je však též, že když tito tak neučinili, avšak z jiných pomůcek vychází na jevo, že návrh přišel na přetřes při hlavním přelíčení, je i tu dán dostatečný podklad pro uplatnění zmatku podle čís. 4 § 281 tr. ř. Trestní řízení má a musí směřovati k tomu, by pravda

a spravedlnost přišly pokud možno nejspolehlivěji k platnosti a jen z tohoto hlediska lze též vykládati formální předpisy trestního řádu. V souzeném případě plyne zřejmě z důvodů rozsudkových, že návrh ten přišel při hlavním přelíčení na přetřes, že se však soud spokojil tím, že o okolnosti, o níž obhajoba nabízela svědka P. K., byly slyšeny jako svědkyně Františka W-ová st. i ml., svědci to přirozeně ne zcela nepředpokládají, a že soud vzal jejich výpovědi i v tomto směru za podklad rozsudku. Nevyhověním návrhu obhajoby byla však porušena zásada rovnosti stran. Co možná nejspolehlivější zjištění pravdomluvnosti svědka jest hlavní věcí, jakmile tu není jiných důkazů nebo svědků, a výrok o vině (nevině) obžalovaného závisí jedině na jeho výpovědi. V souzeném případě jde o jedinou svědkyni činu, které nad to jest teprve 9 roků. Návrh obhajoby směřoval k tomu, by pravdomluvnost této svědkyně byla přezkoumána a svědek P. K. byl nabízen jako svědek cizí o její pravdomluvnosti. Bylo nepřipustné, an svědek ten nebyl ihned po ruce, obejítí důkaz tím, by místo svědka bylo vyslechnuto dítě samo, jehož pravdomluvnost má býti přezkoumána, a matka dítěte, o níž zpráva obecné školy v B. praví, že má sklon k nadsazování. Souzený případ vyžadoval co nejspolehlivějšího zjištění pravdy. Bylo proto napadený rozsudek již z tohoto důvodu zmatečností zrušiti a věc vrátiti soudu prvé stolice, by ji znovu projednal a rozhodl, aniž bylo třeba zabývat se i dalšími uplatňovanými důvody zmatečnosti, při čemž se podotýká, že při novém hlavním přelíčení bude též uvážiti, zda by použití kárných spisů, o nichž obhajoba uvádí, že následkem odchýlných výpovědí svědků, již byli slyšeni v trestním řízení, vedlo kárné řízení, k výsledku odchýlnému, nemohlo přispěti k bezpečnějšímu osvětlení věci.

Čís. 3360.

Nenamítal-li obžalovaný nic proti návrhu obžaloby, by byl při hlavním přelíčení čten protokol svědka, může žádati osobní výslech tohoto svědka při hlavním přelíčení jen, opírá-li návrh o takové rozhodné skutečnosti, o nichž se svědek nevyjádřil, nebo jimiž by mohly býti jeho dosavadní údaje v důležitých bodech změněny.

V tom, že nebylo vyhověno návrhu na odročení hlavního přelíčení za účelem osobního předvolání obžalovaného, není zmařku čís. 4 § 281 tr. ř. (§ 427 odst. druhý tr. ř.).

Ke skutkové podstatě zločinu podle § 98 b) tr. zák. se po stránce subjektivní vyhledává kromě vědomí pachatelova, že vyhrožuje zlem v § 98 b) tr. zák. uvedeným, též jeho vážný úmysl vynutiti úkon, na který právo nemá.

(Rozh. ze dne 22. prosince 1928, Zm II 371/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl v neveřejném zasedání zmatečnou stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Novém Jičíně ze dne 26. července 1928, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem veřejného násilí vydíráním podle § 98 b) tr. zák. a přestupkem podle § 312 tr. zák.